

Beste collega's,

a.s. dinsdag staat o.a. geagendeerd om namens de Maastrichtse gemeenteraad een raadslid af te vaardigen naar de Euregioraad Maas-Rijn.

Ik heb mij daarvoor kandidaat gesteld omdat Euregionale aspecten voor mij een zeer belangrijk onderdeel vormen van het politieke werk in Maastricht.

In andere kringen ben ik al jaren actief op thema's met Euregionale proporties, zoals energie, milieu (Maas, Tihange) en werken & zaken doen over de grens.

Aanleiding genoeg om mij in december vorig jaar aan te melden toen bleek dat er geen afvaardiging meer vanuit Maastricht in de Euregioraad was.

Geschrokken

Vervolgens heb ik mij eens goed georiënteerd op die Euregioraad: wat doet die raad, hoe is ze samengesteld en wat voor positie heeft ze eigenlijk?

En toen ben ik wel een beetje geschrokken. De "Euregioraad Maas-Rijn" blijkt een orgaan met weinig zeggenschap. Zij kan van alles vinden, maar adviseert voornamelijk het "Bestuur Maas-Rijn" van de "Stichting Euregio Maas-Rijn". Een stichting heeft, zoals u wellicht weet, geen democratische organisatievorm en kent slechts een bestuur. Dat bestuur is samengesteld uit een aantal bestuurders uit de Maas-Rijn regio, w.o. de Gouverneur van onze provincie. De raad zelf is in persoon van haar voorzitter, Jeu Titulaer (fractievoorzitter CDA in PS), in dat bestuur vertegenwoordigd. De voornaamste activiteit van dat bestuur is het toekennen van subsidies aan projecten in de regio die Euregionale aspecten hebben, b.v. over natuur educatie en mobiliteit. Het valt daarbij op dat van het jaarlijkse budget van ik begrijp plm 5,5 ton slechts ongeveer 1/3 beschikbaar is voor zulke subsidies, de rest verdwijnt in het "apparaat" ten behoeve van de instandhouding ervan.

Omdat de raad tijdens haar bijeenkomsten (plm 3x per jaar en bijeenkomsten gaan vaak niet door omdat teveel leden zich afmelden) nauwelijks tot enige inhoud kwam, is op enig moment besloten haar gelijktijdig met het bestuur te laten vergaderen. Een bizarre situatie, omdat de werkelijke besluitvorming in zo'n vergadering alleen door de leden van het bestuur kan plaats vinden. De raad fungeert in die situaties als een soort geformaliseerde inspreker.

Mijn voorzichtige conclusie is dat deze bestuurlijke structuur niet erg efficiënt is, ver af staat van elke democratische controle en gewoon niet meer van deze tijd is. Een zeer indirect gekozen raad adviseert slechts vrijblijvend een niet gekozen bestuur dat meer geld opmaakt aan in stand houding van het apparaat dan aan het verlenen van Euregio-gerichte subsidies.

M.i. zijn het juist dit soort organisatorische abberaties die voeding geven aan de gevoelens van Eurosceptis in onze samenleving.

Wat kunnen we daar vanuit Maastricht aan doen? Je zou als stad, na een goede analyse, kunnen besluiten dat de Euregioraad én wellicht de stichting Euregio Maas-Rijn geen bestaansrecht meer hebben. Alternatief is om middels onze vertegenwoordiging in die raad een poging te doen de situatie te moderniseren en om te vormen tot een platform dat wél nuttig is bij de ondersteuning van gewenste ontwikkelingen in onze Euregio.

Als u mij naar "Eupen" stuurt, wil ik me inzetten om in kringen van de raad en het bestuur steun te vinden voor veranderingen ten goede. Als daarbij blijkt dat het niet verder komt dan het spreekwoordelijke "trekken aan een dood paard", zal ik u dat ook melden. Zodat we vervolgens als gemeenteraad van Maastricht onze eigen verantwoordelijkheid kunnen nemen.

Vriendelijke groet,
Coen van der Gugten.